

BIEŻENIE (6) *sb n*

Dwa pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nie oznaczających é.

sg N biezeni(e) (1). ◇ D bieżeniu (2). ◇ A biezeni(e) (2). ◇ L bieżeniu (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. bieg, Linde bez cytatu.

1. *W znaczeniu właściwym o ludziach i zwierzętach: bieg, szybki chód; cursura Cn (5) : ale na nogi pilnie patrzemy aby był [koń] ípołobu pięknego ku bieżeniu richły BielŻyw 92; A íprawił me nogi prędkye práwye yák yelenye/ Zem myał ná myeyfá wyfokye bešpyeczne byeżenye. LubPs Ev.*

W przeni (1) : Nogi pręthkie ná bieżenie ku złemu Leop Prov 6/18.

a. *Biegi zawodników; cursus Mącz, Cn; curriculum Cn (2) : Qui mihi in cursu obstiterit vapulabit, Kto mi zówadži w bieżeniu weźmie na będen [!] będziebit. Mącz 397a; WysKaz 7.*

2. *Płynienie, bieg rzeki (1) : Rzeczne mowi Pfalm: bieżenie vwefela miáfto Boże. SkarJedn 24.*

Cf BIEŻEĆ

ZZie